

2. Kas selline kinnipeetava maksu säte on iseenesest vaidlustatav asutamisevabaduse põhimõtte alusel või kas juhul, kui Prantsusmaa ja mõne teise liikmesriigi vahel sõlmitud maksukokkulepe, mis lubab sellist kinnipeetavat maksu, näeb ette võimaluse arvata selles teises liikmesriigis võlgnevavalt maksult maha vaidlustatava sätte alusel kantud kohustuse, tuleb arvesse võtta seda kokkulepet, et hinnata selle sätte kokkusobivust asutamisevabaduse põhimõttega?
3. Kas juhul, kui osutub õigeks küsimuses nr 2 esitatud alternatiivi teine osa, piisab ülalviidatud kokkuleppe olemasolust selleks, et käsitleda vaidlustatavat sätet lihtsa mehhanismina, millega jagatakse maksustatav summa kahe asjaspeutuva liikmesriigi vahel, ilma et sellel oleks mingit mõju ettevõtjatele, või kas asjaolu, et väljaspool Prantsusmaad asuval emaaetvõtjal võib olla võimatu kokkuleppes ettenähtud mahaarvamist teha, sunnib seda sätet käsitlema asutamisevabaduse põhimõtte eiramisena?

L. Piau 15. aprilli 2005. aasta apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (neljas koda) 26. jaanuari 2005. aasta otsuse peale kohtuasjas T-193/02: L. Piau versus Euroopa Ühenduste Komisjon, keda toetas Rahvusvaheline Jalgpalliliitude Föderatsioon (FIFA)

(Kohtuasi C-171/05 P)

(2005/C 155/10)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

L. Piau, keda esindab advokaat M. Fauconnet, esitas 15. aprillil 2005. aastal apellatsioonkaebuse Euroopa Ühenduste Kohtusse Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (neljas koda) 26. jaanuari 2005. aasta otsuse peale kohtuasjas T-193/02: L. Piau v. Euroopa Ühenduste Komisjon, keda toetas Rahvusvaheline Jalgpalliliitude Föderatsioon (FIFA).

Hageja palub Euroopa Kohtul:

1. tühistada esimese astme kohtu otsus kohtuasjas T-193/02;
2. tühistada Euroopa Ühenduste Komisjoni 15. aprilli 2002. aasta otsus;

3. kuna vaidlus on otsuse tegemise staadiumis, teha Euroopa Kohtu põhikirja artikli 61 esimest lõiku kohaldades ise kohtuasjas lõplik otsus;
4. jätta kohtuasja T-193/02 ja käesoleva apellatsioonkaebuse kohtukulud FIFA kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

1. Hageja õiguste rikkumine

Jättes omal algatusel tõstatamata EÜ asutamislepingu artikli 253 rikkumise küsimuse seoses sellega, et komisjon ei põhjendanud hageja EÜ asutamislepingu artiklit 49 käsitleva taotluse rahuldamata jätmist, on esimese astme kohus rikkunud talle antud pädevust. Peale selle rikkus esimese astme kohus Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikli 6 lõiget 1, kuna ta jättis hageja teatud argumendid arvesse võtmata.

2. EÜ asutamislepingu artikli 81 rikkumine

Kuna kutsealal vajalike eeskirjade kohta puuduvad sisulised tõendid ning samuti puuduvad tõendid, mis näitaksid mängijate esindajate tegevust puudutavate FIFA eeskirjade majanduslikku või tehnilist arengut, on esimese astme kohus jätnud oma otsuse õiguslikult põhjendamata. Esimese astme kohus tegi õigusliku vea, leides et ühenduse huvi kaebuse menetlemiseks puudub, samas kui kohtuotsus on õigusliku aluseta ja rikutud on EÜ asutamislepingu artiklit 81.

3. EÜ asutamislepingu artikli 82 rikkumine

Kui komisjon FIFA turгуvalitsevat seisundit ega ja selle võimaliku kuritarvitamist ei uurinud, ei võinud esimese astme kohus pärast turгуvalitseva seisundi olemasolu sedastamist võtta endale komisjoni funktsiooni, otsustamaks, et turгуvalitseva seisundi kuritarvitamist ei esine. Selliselt toimides tegi esimese astme kohus õigusliku vea, rikkudes kohtupraktikat ja EÜ asutamislepingu artiklit 82.

4. Esimese astme kohtu kaalutluste vastuolulisus ja ebapiisavus on võrdväärne põhjenduse puudumisega seoses konkurentsivastaste mõjude püsimisega.

5. Õiguslik viga "FIFA diplomite" võrdväärse hindamisel.

6. Õiguskindluse põhimõtte rikkumine.

7. Õiguslik viga komisjoni ülesannete ja pädevuse hindamisel.

8. EÜ asutamislepingu artikli 39 rikkumine.
9. EÜ asutamislepingu artikli 49 rikkumine.
10. Õiguslik viga ühenduse huvi määramisel.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 18. aprilli 2005. aasta hagi Itaalia Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-173/05)

(2005/C 155/11)

(Kohtumenetluse keel: itaalia)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 18. aprillil 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Itaalia Vabariigi vastu. Hageja esindajad on komisjoni õigustalituse liikmed E. Traversa ja J. Hottiaux.

Hageja palub Euroopa Kohtul:

- 1) tuvastada, et kehtestades ja hoides jõus 26. märtsi 2002. aasta Sitsiilia maakondliku seaduse nr 2 (*Gazzetta Ufficiale della Regione Siciliana*, I osa, nr 14, 2002) artiklis 6 ettenähtud gaasijuhtmete looduskaitsemaksu "*tributo ambientale*", on Itaalia Vabariik rikkunud talle Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklitest 23, 25, 26 ja 133 ning 26. aprillil 1976 allkirjastatud ja 26. septembril 1978 nõukogu määrusega (EMÜ) nr 2210/78 heakskiidetud Euroopa Majandusühenduse ja Alžeeria Demokraatliku Rahvavabariigi vahelise koostöölepingu (¹) artiklitest 4 ja 9 tulenevaid kohustusi;
- 2) jätta kohtukulud Itaalia Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Eelpoolmainitud Sitsiilia maakondliku seaduse artikkel 6 rikub ühise tollitariifi põhimõtteid, kuna ta kehtestab (ühenduse) importimisel ja (teistesse liikmesriikidesse) eksportimisel maksitava tollimaksuga samaväärse toimega maksu; selline maks on keelatud nii asutamislepingu sätete kui ka eelpoolmainitud teise õiguse poolt.

Formaalsest vaatepunktist ning vaidlustatud õigusnormi sõnastusest lähtudes tekib maksukohustus käitise omandi korral ja maksustamisaluseks on juhtmete kuupmeetrites väljendatud ruumala. Siiski on Sitsiilia seadusandja täpsustanud ühelt poolt

artikli 6 kolmandas lõigus, et maksukohustus tekib "gaasi sisaldavate" gaasijuhtmete omandi korral, ja teiselt poolt on sama artikli lõikes 4 sätestatud, et maksu kohustuslasteks on nende gaasijuhtmete omanikud, "kes tegelevad vähemalt ühe [gaasiga seotud] tegevusega (transport, müük ja ost)". Komisjon teeb sellest järelduse, et Sitsiilia seadusandja tegelik eesmärk oli maksustada transporditav toode (metaan), mitte aga infrastruktuur (gaasijuhe) kui selline.

Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt kuulub EÜ artiklis 90 sätestatud riigimaksude osas transporditud kauba kaalu alusel määratav transpordivahendi maks toodete maksustamise kohta käivate ühenduse õigusnormide kohaldamisalasse, sest selline maks mõjutab vältimatult ja koheselt transporditud kauba hinda olenemata sellest, kas kaup on riigisisene või imporditud. Kohtupraktikas väljendatud tõlgendamise põhimõttest, mis on kohaldatav tollimaksuga samaväärse toimega maksudele, tuleneb, et ehkki käesolevas asjas maksustati formaalselt riikliku maksuga transpordivahend (gaasijuhtme) transporditava toote (metaani) ruumala alusel, siis tegelikkuses maksustati toodet ennast, mõjutades vältimatult ja otseselt tema hinda.

(¹) EÜT L 263, 27.9.1978

Eelotsusetaotlus, mille esitas College voor het bedrijfsleven 19. aprilli 2005. aasta otsusega kohtuasjas 1) Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie ja 2) Stichting Natuur en Milieu versus College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen, menetluse astuja Bayer CorpScience B.V.

(Kohtuasi C-174/05)

(2005/C 155/12)

(Kohtumenetluse keel: hollandi)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud College voor het bedrijfsleven'i 19. aprilli 2005. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas 1) Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie ja 2) Stichting Natuur en Milieu v. College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen, menetluse astuja Bayer CorpScience B.V., mis saabus kohtukantseleisse 19. märtsil 2005.